

[Søren Olesen.]

efterhånden hører op, vil der inden for disse erhverv fremkomme ønsker om, at de også skal kunne få statslån. Hvis en række erhverv kan opnå finansiering på denne måde, vil andre erhverv komme med ønsker om en lignende finansiering.

Det siges, at det er vanskeligt at skaffe de sekundære prioriteter i fiskerfartøjerne, og at det er vanskeligt at skaffe den kaution, som kan være nødvendig for de yderste lån; men det gælder også for andre erhverv, bl. a. landbruget, at det i hvert fald i øjeblikket er meget vanskeligt at skaffe de sekundære prioriteter, og det er også vanskeligt at skaffe kaution, når det drejer sig om overtagelse af forretninger eller andre erhvervsgoder. Man må altså sige, at andre erhverv kan være lige så berettigede til den slags lån.

Nu kan man hævde, at det kun er et lille beløb, det drejer sig om her, nemlig 2 mill. kr. om året. Rent principielt tror jeg, at ikke alene lovgivningsmagten, men også erhvervslivet kommer til at gøre sig klart, at de forskellige erhvervsgrene må anstrenge sig mere for selv at klare finansieringen. Der er jo ingen tvivl om, at det med de indtjeningsmuligheder, fiskerierhvervet har i øjeblikket, vil være en let sag for erhvervet, hvis man ville stå sammen, at danne en lånefond, som kunne præstere de 2 mill. kr. om året, indtil lånene begynder at komme ind igen; derefter vil der ikke være brug for så store beløb. Der vil kun blive tale om at skulle yde en meget lille procent ikke blot af omsætningen, men af selve nettofortjeningen, til oprettelse af en sådan lånefond. Jeg tror, at de forskellige erhverv her i landet må gøre sig klart, at de, hvis de i fremtiden vil undgå forøget statsformynderi på mange områder, må frigøre sig økonomisk fra statens långivning og selv gå sammen om at finansiere det erhverv, de tilhører. Det kan gøres, hvis man vil stå sammen.

Det er ganske mærkeligt, at den ene efter den anden af ordførerne her bekræfter, at man skal yde lån, netop fordi det er et erhverv i fremgang, et erhverv med gode indtjeningsmuligheder. Jeg drager nu den modsatte konklusion: at det derfor ikke er nødvendigt at yde statslån til dette byggeri.

Den statsgaranti, der ydes gennem fiskeribanken, dækker meget beskedne beløb, og

der har ikke været gjort brug af den, for så vidt som lånene har været sikre. Kunne man overføre de direkte statslån til fiskeribanken, således at de blev ordnet derigenem, så jeg og mit parti naturligvis hellere dette, og derfor vil vi ikke gå imod en opretholdelse af fiskeribanken og ikke gå imod en udvidelse af dens låneområde. Når et erhverv er i fremgang, er det klart, at de institutioner, som er oprettet specielt med finansiering af dette erhverv for øje, må få brug for større beløb; det gælder alle kreditinstitutionerne. Vi mener, at fiskeribanken har udøvet en god funktion, og kunne man ved at forenkle dens statutter gøre fiskerierhvervet selv interesseret i at støtte denne bank, eventuelt i forbindelse med en lånefond oprettet af fiskerierhvervet, ville jeg anse dette for at være en meget heldigere løsning, end det er fortsat at yde direkte statslån til bygning af fiskerfartøjer.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere, der har kunnet give tilslutning til de to foreliggende lovforslag. Jeg forstår, at lovforslagene skal behandles i et udvalg, og der vil derfor dér være grundlag for at føre en indgående forhandling, således at jeg ikke her behøver at gå i enkeltheder. Jeg finder dog anledning til at gøre et par bemærkninger til de ærede ordførere.

Til det ærede medlem hr. Gideon vil jeg sige, at jeg egentlig også havde troet, vi kunne have klaret os med en forhøjelse på 5 mill. kr. til fiskeribanken. Når jeg ikke dengang foreslog mere, var det for at se, om vi ikke kunne nøjes med dette beløb; men det har vist sig, at der har været brug for at yde lån i et omfang, som vi på det tidspunkt ikke kunne forudse. Det ærede medlem stillede det, man kan vel godt sige, gamle spørgsmål, om man ikke kunne løse fiskeriets finansieringsproblem ad privat vej. Det ærede medlem hr. Gideon er sikkert enig med mig i, at det ikke er noget nyt, han her har foreslået. Jeg kan gøre det ærede medlem opmærksom på, at jeg i min første ministertid tumlede uhyre meget med dette spørgsmål for om muligt at finde en bedre og måske mere rationel løsning af hele dette låneproblem. Men det viste sig efterhånden, at vanskelighederne var meget større, end man ved første øjekast skulle tro. Det ærede